

Sant Cugat: el jardí de la ciutat

Francesc Colom

En el marc del Congrés de la Ciutat, voldria fer algunes consideracions entorn dels espais verds que gaudim a Sant Cugat i que, complementàriament a la proximitat dels espais naturals, dóna el caràcter de ciutat verda que tant valorem els santcugatencs.

La contribució del teixit vegetal a la qualitat de vida de la ciutat és extensa i ben coneguda: sobre el clima (disminuint la temperatura a l'estiu, efecte tallavents, increment de la humitat relativa degut a la transpiració de les fulles i a través de l'evaporació d'aigua en el sòl regat), sobre la qualitat de l'aire (intercanvi gasós, fixació de CO₂ i SO₂, fixació de pols, etc.) i també sobre l'estat d'ànim de les persones. És per tant importantíssim que una ciutat que està creixent reservi una part de territori per a destinar-la a espai verd.

Ara bé, què és el que els ciutadans busquem en els parcs, l'arbrat i l'enjardinament en conjunt de la ciutat? El que n'esperem es correspon amb el que des de l'administració es posa en pràctica?

Un cop d'ull a les realitzacions que en jardineria s'ha fet i s'estan fent a Sant Cugat ens permet comprovar uns encerts importants però també algunes mancances. Com elements que valoro molt positivament i que, fins i tot, poden diferenciar la nostra ciutat d'altres municipis són:

- La poda professional i costosa de l'arbrat viari amb el resultat de mantenir uns exemplars sans i de creixement harmònic.
- El rendiment paisatgístic que s'ha tret d'espais reduïts o de difícil solució (valgui com exemples l'enjardinament de sota el pont dels FFCC a l'Avinguda, de l'Enllaç, o les jardineres de l'Avinguda Ragull).
- La diversificació de les espècies vegetals, tant en l'arbrat com en arbustives i herbàcies (encara que no sempre amb un resultat òptim). Queda lluny el temps en què, com escrivia Jordi Torrijos i referint-se a dades de 1980, de les 8221 unitats que constituïen l'arbrat viari de Sant Cugat, el 58,3% corresponia a tan sols tres espècies: plàtans, moreres i pi blanc, i el 89,3% el constituïen vuit espècies: plàtans, moreres, pi blanc, pollancre, troanes, negundos, acàcies i mèlies (J. Torrijos, Els Arbres dins del Disseny Urbà, Diputació de Barcelona).
- L'excel·lent Parc Central.

Tanmateix hi ha aspectes que considero millorables:

- La clara desproporció entre la cura amb que es tracten unes zones de la ciutat respecte d'altres (s'ha arribat al cas en què la "gespa" -en procés de sabanització- ha arribat a suposar un evident risc d'incendi!!).
- El model de parc de gespa + pollancre que s'ha estès en monocultiu per àmplies zones del municipi (Coll Favà) és de fàcil establiment i dóna una bona perspectiva d'espai obert, però penso que es podria anar cap a tipus de parc més imaginatius.
- Els jardins del Monestir no estan a l'alçada de les circumstàncies del que hauria de ser un espai tractat amb especial dedicació. El ferm totalment irregular és, de fet, una barrera física per a les persones amb problemes de mobilitat.
- En un moment en què tothom és conscient del valor que com a bé escàs té, hi ha un malbaratament d'aigua en el reg. No conec com es gestiona el rec, si es rega perquè toca o

es fa basant-se amb altres criteris, però en molts casos es rega sense cap necessitat. No voldria dramatitzar el tema de l'aigua ja que relativament, no és molta l'aigua que es destina al rec dels espais verds comparat al consum que es fa en altres activitats, però cal exigir que s'utilitzi racionalment.

- Per últim m'agradaria saber què passa amb el parc de l'*arboretum* ja que de moment té l'aspecte d'un magatzem d'arbres, a més molt poc variats, a diferència del que hauria de ser una passejada per l'*arboretum*: una vertadera classe de botànica sobre el terreny que ens permetés, a grans i petits, conèixer els arbres i, per tant, estimar-los.
-